

BUBUĻU KAMBARIS

2

Sveiks, avīzes lasītāj!

Ir tik viegli pazust, bet grūti atgriezties. Ir tik viegli lasīt, bet grūti izlasīt. Viegli – mīlēt. Grūti – aizmirst. Ir tik viegli rakstīt, grūti – uzrakstīt. Viegli – nosodīt, grūti – saprast. Viegli – klausīties, grūti – sadzirdēt. Ir tik viegli saņemt, grūti – saņemties. Ir tik viegli nokrist, bet grūti piecelties. Ir tik viegli dzīvot, bet grūti izdzīvot.

Katrs vārds un katra doma mūsos kaut ko maina. Pārmaiņām ir jāsagatavojas. Beidzot arī mēs esam tam gatavi! Ar to arī pietiek, jo tikai aizdomas seko vārds. Domai vēl tapt, vārdam vēl izskanēt!

Ir tik daudz domu un jūtu, emociju un pārdzīvojumu, dienu un nakšu.

Katram ir sava puse, otra puse un vientulība. Ne vien sāpes, bet arī bēdas. Ne tikai pesimisms, bet arī tukšums. Apgalvojumam, ka nekam nav jēgas, ir jēga. No tiesas! Patiesi! Ir!

Ir jēga dzīvot, ir! Tikai jāsaskata gaisma tuneļa galā un tad, kad esi pie izejas nonācis, lai nenākas vilties, sastopoties ar uzrakstu "Slēgts!".

Ticēt sev un saviem spēkiem ir viss, kas nepieciešams, lai dzīvotu un izdzīvotu. Tici vārda spēkam un domas graudam, un tu tiksi tālāk!

Redaktore - Kerija Halka

CUKURSPALVU INTERVIJAS

Cūkkārpas Donžuāns runā atklāti.

Es, Endija Rīvera, intervēju mūsu pašu Cūkkārpas lielāko donžuānu. Tieši tā, tas ir viņš - Džeimss Voliss no Grifidora torņa. Šo titulu viņš ieguva pateicoties mūsu daiļā dzimuma pārstāvju balsīm, kas nepārprotami nobalsoja tieši par viņu. Protams, šeit jāpiemin arī otra konkursa uzvarētāja, Cūkkārpas jaukā kā meitene - YeenY Yonson. Abi bērni savus titulus ieguva Valentīndienas vakarā, kad Lielajā zālē notika balle par godu šai dienai. Tagad piedāvājam ieskatīties intervijā ar Džeimsu.

Endija: *Kā tev šķiet, kādēļ šis tituls tika piešķirts tieši tev?*

Džeimss: *Varbūt tāpēc, ka no manis staro tāds daudzums fluīdu, ka meitenēm līkst ceļi, un viņas gībst!*

Endija: *Ikvienā skaidrojošajā vārdnīcā var atrast, ka "donžuāns" nozīmē – mīlas dēķu meklētājs, pavedējs. Cik daudz siržu tu esi salauzis, Džeimss?*

Džeimss: *Es ļoti ceru, ka nevienai sirsniņai neesmu licis salūzt. Drīzāk varētu teikt, ka tajā apdzisusi liesmiņa. Ir cilvēki, kuri kopā spēj iedegt tādu kā mīlas, patikšanas liesmiņu. Dažreiz vēji to nopūš, bet tas neliek sirdij lūzt. Es domāju, ka nevienu. Es ceru. Nevar jau zināt, kas meiteņu sirdīs notiek,*

Endija: *Kādai ir jābūt meitenei, lai viņa tev iepatīktos? Vai tas ir izskats, kas tevi uzreiz piesaista, vai arī izskats tev ir vienaldzīgs, un svarīgākas ir kādas noteiktas rakstura īpašības?*

Džeimss: *Izskats nav vienaldzīgs, bet arī ne galvenais. Meitenei, lai man patīktu, noteikti ar kaut ko jāatšķiras no pārējām. Izskats nav svarīgākais, bet galvenais, lai viņa pati domātu ar savu galvu, būtu oriģināla, noteikti mīla, bet ne pārspīlēti salda. Tāda, kas nedodas uzreiz rokās. Man nepatīk, ja "karas kaklā". Gudrai jābūt. Noteikti ne resnai. Man arī patīktu, ja meitenei būtu brillītes. Varbūt nedaudz galējību - pilnīga autsaidere. Un tāda, kas nevar izpatīkt visiem.*

Endija: Un tagad par tevi pašu, Džeims. Kas tev pašam dzīvē ir galvenais? Varbūt tev jau ir kādas ieceres par to, ko gribētu darīt pēc Cūkkārpas beigšanas?

Džeimss: Es gribētu kļūt par aktieri - tāpat kā mana māte. Un nodibināt grupu. Burvju pankroka grupu. Kaut gan mēs neieklautos pankroka robežās, tā būtu mūzika, kas pāri visām robežām.

Endija: Vai tā tu raksturotu sevi? Tādu, kas iet pāri visām robežām? To var manīt arī tavā apģērbā. Vai ar savām drēbēm tu pūlies izpaust savu būtību?

Džeimss: Neesmu domājis, vai es tā sevi uztveru. Es gribētu, lai varētu mākslinieciskā ziņā iet pāri visām robežām, bet līdz tam augt un augt, un baidos, ka ne tā bija jautājuma būtība. Vispār es neesmu īpaši kautrīgs. Es vienkārši, visu ko daru, daru tā, kā jūtu. Ja es jūtu, ka man vajag zīmēt, es zīmēju, ja es jūtu, ka man vajag Filla, man ir Filla [red. piez. - Džeimsa pašreizējā draudzene.] blakus, ja es jūtu, ka man vajag ģērbties šādi - es to daru. Es vados pēc izjūtām. Iekšējās balss. Un iekšējais spēks palīdz to darīt, kā jūti. Man vectēvs ir Senekī cilts indiānis, un viņš man to mācīja. Kā dzīvot pēc iekšējās balss.

Endija: Ja tev būtu jāizvēlas - mīlestība vai karjera, ko tu izvēlētos?

Džeimss: Nedomāju, ka kādreiz darīšu kaut ko tādu, kas varētu man traucēt apvienot šīs lietas. Bet, ja nu nāksies izvēlēties, tad mīlestība. Noteikti un pavisam.

Endija Riversa

Ar Kasparu Stounu par meitenēm.

Otrajam avīzes numuram mēs intervējam kādu skolnieku, kuru mēs pazīstam kā Kasparu Stounu, Elspūša otrziemnieku.

Es Kasparam uzdevu dažādus jautājumus par meitenēm skolā, un viņš, lūk, centās uz tiem atbildēt.

Zanda: Sveiks, Kaspar! Gatavs intervijai?

Kaspars: Jā!

Z.: Tātad... Meitenes skolā. Ko tu par viņām domā?

K.: Nu... ir ļoti foršas, kuras patīk zēniem, ir viduvējības un arī tādas, kuras zēniem nepatīk - neomulīgās un vēsās.

Tad es pajautāju, kādu tipu meitenes pie mums ir vairāk, un viņš atbildēja, ka viduvējību, lai gan arī tādām nemaz nav ne vainas.

Z.: Tev te daudz meiteņu patīk?

Kaspars pagroza galvu un palūkojas griestos.

K.: Nē! Diemžēl.

Z.: Tu vairākas reizes esi manīts "pāravadānot" meitenes uz rokām. Kāpēc tu tā dari?

K.: Nezinu, laikam tāpat vien.

Uzdevu jautājumu, vai ir reiz gadījies, ka viņš vairs nav mācējis valdīt pār savām rokām.

Kaspars brīdi padomāja un smaidot atbildēja: "Nu, bet kā tad bez tā...?"

Z.: Labi, atkal es par meitenēm jautāšu. Kādas meitenes tev patīk?

K.: Ir labi, ja smukas, interesantas, jautras, atklātas... Kaut kas tā.

Z.: Un tagad pretēji - kādas tev nepatīk?

Uzreiz jau zina un ātri nosaka.

K.: Izlēcējas kā es, garlaicīgas, atturīgas, noslēpumainas, un neatklātas.

Z.: Vai meitene jūtās var atzīties pirmā? Kā ir labāk, ja pirmais atzīstās zēns vai meitene?

K.: Nu, var meitenes atzīties pirmās, bet ir tāda lietas, ka zēns var justies samulsis vai gluži pretēji - ļoti iepriecināts, vai arī viņš var pateikt: "Atšujies, es te esmu labākais, nepiesienies man klāt!" Manuprāt, labāk pirmajam ir jābūt zēnam, bet tas nu tā.

Z.: Ar ko tev te, skolā, ir labākas attiecības - zēniem vai meitenēm?

K.: Ar meitenēm, jo zēni ar mani tā nekontakstējas un otrādi. Viņu te ir arī ļoti maz.

Tad es uzdevu jautājumu, kā viņam pašam liekas, vai viņš te patīk daudzām meitenēm. Kaspars nopūtās un atbildēja: "Nē! Es tā jau ilgi vairs nedomāju." Es pajautāju, kāpēc viņš tā domā, un viņš sniedza atbildi: "Nezinu, vienu

dienu te atnācu, un neviens ar mani vispār ne runāja, ne kā. Man vispār liekas, ka nekāds ļoti labais te neesmu.

Citi uzskāta mani par kaut kādu biezo... nezinu..."

Atsūtiet savas vēstules ar saviem jautājumiem par šīm meiteņu un zēnu tēmām vai arī jebko citu, uz ko šis jaunais cilvēks mēģinās jums sniegt atbildi. Mēs tiksimies vēlāk,

Intervēja: Zanda

ZIŅO TORŅU PĀRSTĀVJI.

Elspūši runā par uzdzīvi tornī.

No malas izskatās, ka šie burvji un raganas ir miega miķas un lēnie, bet patiesībā šie burvji un raganas ir ļauni ģēniji, kas to vien dara kā perina ļaunu ģēniju cienīgus plāņinus... Elspūšu koptelpā norit tīri saprātīgas lietas... Nu, ne saprātīgas...

Labi, iepriekšējie divi teikumi bija pilnīgi lieki šajā ziņojumā! Pa koptelpas logiem ir iespīdējuši pavasara

elspūšu glītās galvas.

nevelta mācībām gala

koptelpā dažādus

pelnīšana ir palikusi

daudz kas

ne tikai sēdēt un

Pirms kāda laika

tornā vecākā, kā dēļ

Daži no šī gadījuma vēl

taisa tusiņus un demolē visu,

slepena elspūšu organizācija, un, ja es par to kaut ko izpļurkštēšos, mani

nolīnčos, tāpēc es neko par šo organizāciju nestāstīšu!

saules stari, kas pārķarsējuši dažu

Neviens īpaši daudz laika

pārbaudījumiem, bet rada

"sūdus". Arī punktu

pēdējā vietā, jo ir taču

interesantāks, ko var darīt,

zubrīties.

elspūšus pameta jau otrā

koptelpā valda pilnīgs haoss.

nav īsti atjēgušies, bet citi jau

kas pagadās pa ceļam. Ir radusies

Tikmēr kāds cits bariņš nevar beigt jūsmot par kalambolu un nevar sagaidīt mačus. Tieķ jau izspriestas spēles stratēģijas un dažādi kalambola knifiņi, kas

varētu ļaut Elspūtim izcīnīt kalambola kausu.. Ir arī vēl viens bariņš, kas atnāk uz koptelpu tikai ieskatīties kamīnā un pagulēt, kas ir galīgi garām... Reizi pa reizei koptelpā parādās arī kādas jautrības pazīmes, kā arī pilnīga garlaicība, bet, kāpēc tas tā notiek, nemāku paskaidrot. Es cešos to vērst par labu! Pēdējā laikā nevajadzēja īpaši mēģināt sakātināt elspūšus, jo viņi ir kļuvuši pārgalvīgāki un stiprāki. Tas laikam šī pavasara dēļ. Un vēl - šķiet, ka mūsu vidū radušies jauni balodīši, kas to vien dara kā kopā pavada laiku. Ļoti reti viņi ir redzami citās kompānijās ar citiem mūsu skolas skolēniem un profesoriem. Arī citi ir to ievērojuši, ne tikai es. Tas nu būtu viss par mūsu torņa ikdienas dzīvi.

Kaspars Stouns

Notikumi Kraukļanagu koptelpā.

Kā jau iepriekšējā ziņojumā no Kraukļanaga bija minēts - kraukļanagi vairs tik ļoti nemācās. Nav arī tā, ka kāds viņus sauktu par zubrītājiem, bet bieži, kad ieeju Kraukļanagu koptelpā, nenotiek mācīšanās, bet gan pļāpāšana, spilvenu kaujas (diezgan bieži), ka spalvas lido pa visu koptelpu, un citas nelietderīgas nodarbes, kas novirza visus no mācīšanās.

Noteikti visa skola ir ievērojusi, ka mūsu tornis ir izvirzījies vadībā torņu kausa izcīņā, tādēļ daži vaino mūs krāpšanā, bet es šajā lietā gribu iebilst: vajag vairāk strādāt stundās; ar mājasdarbiem viss norit mierīgi, tāpēc lielākā daļa kraukļanagu par pārceļšanu nākamajā kursā diez ko neuztraucas.

No Kraukļanaga ziņo - Missy de'Fantoma.

Slīdeņu uzdzīve koptelpā.

Vēlos Jums atkal nedaudz pastāstīt par velnišķo slīdeņu dzīvi. Visā skolā paliek kļuss... tāpat arī Slīdeņu namā. Skolēni kaut kur nočab, un vairs nav tās aizraujošās sarunas dzirdamas vakaros pie kamīna Slīdeņu koptelpā. Jā, protams, ir savas reizes, kad notiek kaut kas aizraujošs un interesants, bet

dzīve jau nevar pastāvēt uz aizraujošām lietām vien. Vajag arī ko parastu un vienkāršu.

Vienmuļās dzīves pārtraukšanai tika apvienotas divas meiteņu guļamistabas. Tagad vienā atrodas 5 meitenes - Kiana, Yeeny, Filla, Florence un Endija. Bija meitenes, kuras nebija apmierinātas ar šo pārmaiņu, kas netika saskaņota ar visu meiteņu vēlmēm, bet vārdus mēs neizpaužsim.

Yeeny nesen nosvinēja savu dzimšanas dienu. Viņai par godu tika rīkota dzimšanas dienas ballīte, kas beigās neizvērtās tāda, kāda tā bija gaidīta, bet tomēr laiks palika izmantots godam.

Zēni!!! Kur ir palikuši mūsu slīdeņu zēni??? Tas ir vislielākais jautājums, uz kuru diez vai kāds varēs atbildēt.

*Ar cieņu un mīlestību,
Filla Marcini.*

Grifidori atteicās mums sniegt jebkādu informāciju par to, kas notiek viņu tornī. Cerēsim, ka viņi nav sadomājuši atsvešināties un nodalīties no Cūkkārpas četrinieka.

VIENTIEŠU LIETAS.

Vientiešu pasaulē krīze.

Ļoti bieži mūsu, burvju, prātos pavīd izsmieķļa doma par to, ka vientieši neprot izmantot maģiju, bet tas viņiem būtu ārkārtīgi nepieciešams.

Kā izsakās kāds darbinieks no Burvestību ministrijas vientiešu jautājumos (viņš vēlējas palikt anonīms): " Vientieši vairs nesaprot, ko dara. Pirmkārt, viņi izposta vidi, kur dzīvo maģiskās būtnes, mēs paši un galu galā arī paši vientieši. Lai gan viņi paši to neapzinās, Pastardiena, viņu dēļ, jau tuvojas. Tā es izzīlēju kafijas biezumos. "

Likās, ka visa burvju sabiedrība viņam piekūrt, bet tomēr tā nebija - kāda

ragana, pensionēta veļas žāvētāja, kādā vientiešu uzņēmumā sīkstī turas pret Burvestību Ministrijas apgalvojumiem: "Vientieši neatvelk nekādu Pastardienu! Tie paši vecie kraķi tai ministrijā ar savu gudro spriedelēšanu to Pastardienu piesauc! Es, lūk, strādāju pie vientiešiem un visu labi pārzinu kā sava zirgērgļa kažoku. Lūk, vientieši, mīlulīt, stingri turas pretī dabas piesārņošanai. Jā, ir cilvēki, kas ir ļoti neatsaucīgi, bet es labāk gribētu būt vientiese nekā burve! Liels "FUI" visai burvju sabiedrībai!"

Kad griezāties pie šīs kundzes vēlreiz, lai uzzinātu visu sīkāk, ragana mums piedraudēja, ka uzrīdīs savu mājas elfu, ja mēs no viņas mauriņa neizvāksim savas greizās goblinu kājas. Arī Burvestību Ministrijas pārstāvji izvairās no kontakta ar korespondentiem. Paliek jautājums - kurš uzvarēs šajā strīdu "cīņā"? Kuram būs taisnība? Izglītotam ierēdnim vai pusjukušajai raganai? Atliek vien minēt.

Korespondente: Marley

Ak, mūsu tuvie radnieki - kādi nelgas!

Nesen ir noticis kaut kas neparasts. Šis gadījums vēlreiz pierāda, ka mūsu tuvie radnieki - vientieši - nav diez cik gudri, jo kādu rītu kāds burvis bija pazaudējis vientiešu pasaulē savu zizli. To atrada kāds zēns un parādīja to vecākiem. Zēna vecāki apskatījušies un teikuši: "Ak, dēliņ, tas tak ir vienkārši koka gabaliņš, un nav nekas īpašs."

Tomēr zižļa īpašnieks - burvis - ir sodīts, jo viņš ir pārkāpis Starptautiskās magu federācijas likumus un pakļāvis briesmām gan maģijas pasauli, gan vientiešu pasauli. Šis bērns zizli saplēsa, jo noticēja vecākiem, ka tas nekas īpašs tomēr nav. Veiksmīgi ir beidzies šis notikums. Vel tik var piebilst, ka zižļa īpašniekam ir piespriests sods 3000 sirpu apmērā, ko Burvestību ministrijas ierēdņi veiksmīgi no viņa piedzinuši.

Sintors Dekruzijis

Vai tiešām atklās mūsu pasauli?

Kāds burvis Ervīns dzīvojis diezgan tuvu vulkānam. Kad ir sācijas vulkāna izvirdums, šis neapzinīgais burvis visas pilsētas priekšā ar burvestību palīdzību izkaisinājis šo dabas katastrofu. Kad Burvestību Ministrijas ierēdņi no ātrās reaģēšanas vienības viņam prasīja, kāpēc viņš tā ir izdarījis, šis Ervīns tikai atbildējis: "Ai, man ir apnicis no tiem vientiešiem slēpties. Ko es galu galā būtu darījis, vai man vajadzēja nomirt kā vientiesim? Turklāt, ja mēs zinām par viņu pasauli, kāpēc gan viņiem nezināt par mūsu pasauli?"

Burvestību ministrijas pārstāvji pēc šī atgadījuma iztīrīja visiem pilsētiņas vientiešiem atmiņu un saplēsa Ervīna zizli smalkās drumstaliņās, tā atskaitot viņu no mūsu pasaules. Par šo dīvaino notikumu zina jau gandrīz visa maģijas pasaule. Stūrgalvis nemaz nesaprot, cik tas ir nopietni un nemaz neuztraucas par to, ka mūsu pasauli iespējams atklās. Kļūst baumas, ka Ervīns stāstot vientiešiem visus sīkumus par burvestībām un maģiju, taču (Paldies Dievam!) vientieši tagad domā, ka šis cilvēks ir jūcis vai arī grib kaut kā izcelties. Bet tas ir tikai uz šo brīdi.

Hermī Patilla

PIPARVELNU STĀSTI.

Zemnieks sadraudzējas ar Zviedrijas Strupsnuķi.

Nesen kāds paziņa man atsūtīja vēstuli un stāstīja, kas ir noticis ar kādu Anglijas zemnieku. Kādu rītu šis zemnieks ir devies uz lauku, lai sāktu savus parastos ikdienas darbus. Tā nu viņš strādājis uz lauka, kad pēkšņi viņa acu priekšā nolaidies pūķis. Burvis pamatīgi pārbijies, jo, pirmkārt, tas ir bijis Zviedrijas Strupsnuķis (nav

zināms, kā tas nokļuvis Anglijā), otrkārt, viņam mājās palicis zizlis. Cerot uz brīnumu, ka viņš paliks vismaz pa pusei dzīvs, zemnieks stāvējis un gaidījis, kad pēkšņi pūķis apgūlies pie viņa un sācis berzties gar viņu, kas no pūķa viedokļa bija glaušanās. Zemniekam tas bija līcis ļoti dīvaini, ja tik mazliet uztrauca tas, ka pēc katra glaudiena burvis nogāzies zemē. Zemnieks ir turpinājis darbu, un pūķis turpat vien gulējis.

Tad zemniekam notika problēma - vietā, kur viņš plāva zāli, bija apmetušies pamaza auguma kentauri, un tie nav bijuši pārāk draudzīgi. Burvis domājis, ka šoreiz gan nepaveiksies, bet pēkšņi pūķis sācis aizstāvēt burvi, un kentauri aizskrējuši prom no bīstamās apmešanās vietas. Pēc šī notikuma Anglijas zemniek un Zviedrijas Strupsnuķis atraduši kopīgu valodu - sadraudzējušies.

Sintors Dekruzijis

Neparastais kalambols.

Kamēr mēs skolā gatavojamies kalambola mačiem torņu starpā, Francijā norisinājās visai neparasts kalambola mačs. Tika sameklēti 14 visnabadzīgākie burvji un raganas, kuri nekad tā nopietni nav spēlējuši kalambolu. Tā nu viņus ir sadalīja divās komandās - Smirduļi un Smacīgie. Sadalīti visi devās uz kalambola laukumu, lai sāktu spēli. Kad spēle sākusies, veseli pieci cilvēki nokrituši no slotām, paceļoties gaisā 30 centimetru augstumā. Kad sāka spēlēt nopietnāk, punkti vienalga netika gūti. Tikai notika patiešām ļoti interesanti gadījumi. Piemēram, viens no Smakuļu triecējiem ar nūju trāpīja zibsnim, un zibsnis trāpīja tieši Smirduļu sargam. Sargs nokrita no slotas, tomēr netika gūts neviens grozs, jo meklētājs dzinēju līderim uztriecās virsū. Tā nu spēle ritēja jau 5 stundas, un netika gūti punkti, kad pēkšņi zibsnim kaut kas notika. Varbūt bija pārpūlējies. Zibsnis krita, abi meklētāji uzreiz attapās un ķēra to, katrs saķerot vienu spārnu un saplēšot zibsnī.

Turpmāko spēli noteica pēc soda metieniem, kura komanda vairāk iemetīs grozā no soda līnijas, bet kas notika? Viens Smacīgo spēlētājs nenovaldīja slotu, ietriecoties un nogāžot visas sešas punktu gūšanas stīpas.

Uzvarētāja nebija, bet visi dabūja atzinības par labu kalambola spēli. Cilvēks, kurš nogāza visas stīpas, tika pie medaļas, jo vienīgais spēja pietuvoties groziem un pieskarties tiem. Tā nu spēle beidzās ar bezpunktu neizšķirtu.

Sintors Dekruzijis

Lidojošo ragaviņu tracis.

Pagājušajā nedēļā vientiešu avīzes pāršalca ziņa par kārtējo nezināmo lidojošo objektu (NLO). Burvestību ministrija šai ziņai nebūtu piegriezusi nekādu vērību, ja vien kāds vientiesis nebūtu pamanījis, ka lidojo

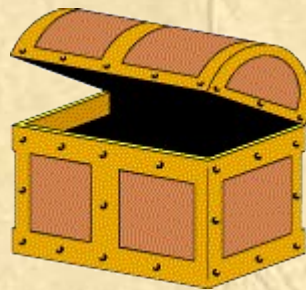

šais priekšmets aizdomīgi līdzinās viņa paša nesen pazudušajām ragaviņām. Kā vēlāk noskaidroja Nepareizas maģijas pielietošanas gadījumu novēršanas brigāde - lidojošās ragaviņas pie debesīm bija parādījušās tikai tāpēc, ka pēc ballītes vēlāk aizturētais burvis P.Saulītis un viņa draugs bija nolēmuši nedaudz izklaidēties vientiešu apdzīvotā rajonā.

Par laimi brigāde ieradās laikus, lai abus draugus aizturētu, līdz lieta tikš atrisināta. Vientiesim Miķelim Zilkalnam tikā dzēsta atmiņa par šo gadījumu, pirms viņš paspēja to izstāstīt vēl kādam.

Par laimi vientieši ir palikuši domājot, ka tas bija NLO, bet P.Saulītis ar draugu visticamāk saņems 5000 kņutu lielu naudas sodu un mēnesi sabiedriskajos darbos.

Korespondente - Nīķe O'Hāra

MISTĒRIJAS CŪKKĀRPĀ.

Kas notiek kalambola laukumā?

Lidošanas profesors Sandors tikā izvēlējies šādus kapteiņus:

Slīdenis - Nensija Aragone

Grifidors - Kerija Halka

Elspūtis - Kaspars Stouns

Kraukļanags - Hermī Patilla

Ķalambola laukumā aktīvi noritēja treniņi, un daudzus jau sāk interesēt, kād sāksies pirmie mači, bet te rodas neskaidrības, jo uz šo jautājumu prof. Sandors atbildi nesniedza. Šobrīd mēs zinām, ka ķalambols šogad nenotiek daudzu spēlētāju saslimšanas dēļ. Nu, gaidīsim nākošo gadu!

Endija Riversa

Mistērijas Cūkkārpā.

Ļoti daudzi ir dzirdējuši par veselu lērumu dīvainām lietām, kuras pēdējo nedēļu laikā ir atgadījušās tepat - Cūkkārpā.

Skolniekiem liek nakšņot Lielajā zālē, nepaskaidrojot iemeslus.

Tāpat liegts ir arī uzturēties Cūkkārpas ārpusē, pa gaiteniem jāpārvietojas bariņos (uz tualeti arī!). Kas tad īsti notiek?

Tiešas atbildes neviens diemžēl nesniedz, bet skolēnu vidū

klāst baumas, ka tam ir visciešākā saistība ar Aizliegto mežu, proti,

tajā mīt kāds nezvērs. Profesori ir noraizējušies, bet tuvāk komentēt atsaķās. Te rodas jautājums, vai tad, kad skolas vadība beidzot būs gatava atklāt patiesību, nebūs jau par vēlu? Vai Aizliegtā meža lāsts ir pietiekoši spēcīgs, lai noturētu ziņkārīgākos un dzīvīgākos skolēnus koptelpās? Pastāv iespējamība, ka briesmas var kļūt nopietnākas un Aizliegtais mežs var nebūt šķērslis ne nezināmajai būtnei tur, ne mūsu skolēniem šeit...

Endija Rīversa

Pavasara pikniks Cūkkārpā.

Pavasaris Cūkkārpā atnāca ar sauli, putnu trešiem un nedaudz vairāk romantikas ikdienā, kas sasildīja visu sirsnīgas. Gluži loģiski, ka profesori nolēma noorganizēt ikgadējo pavasara pikniku, kurš gan nebija kupli apmeklēts. Zinām taču to slimību, kas piemeklējusi daļu mūsu kalambola spēlētājus, viņi vēl joprojām atrodas kādā slēgtā slimnīcas palātā, lai šī šaunā slimība neizplatītos tālāk. Bet, lai nu kā, pikniks notika.

Daļa skolēnu nolēma ar rokām izmērīt kādu milzīgu koku, šis pasākums izvērtās visai jautrs, skolēni izbaudīja iespēju uzvesties kā īstiem vientiešiem. Tika kurināts ugunskuram, un ceptas desiņas, arī pa vientiesiskam, nu, vismaz līdz brīdim, kad parādījās Slīdeņa jaunais torņa vecākais Aleksis Greistons, un, mums par lielu izbrīnu, ar kādas burvestības palīdzību tās visas savēra uz iesmiem.

Jāpiebilst, ka profesori, kā galvenie rīkotāji, bija diezgan neaktīvi, tādēļ vakarā pārņēma nomācoša sajūta, ka varēja būt arī labāk. Savā ziņā šī diena bija patīkama atslodze pirms gada kontroldarbiem, kas sagādā ne mazums rūpju mums visiem...

Izcilas atzīmes vēlot,
Endija Rīversa

PAR KO SAČUKSTAS PORTRETI UN BRUNUTĒRPI?

Pa skolu jau ilgāku laiku, patiesībā jau visu mācību gadu, kļūst dažādas baumas, kuras noklausījāties arī mēs. Viss, kas te sarakstīts nav jāuztver nopietni, jo atcerieties, tās ir TĪKAI baumas, un ne allaž tās ir patiesas, kaut gan... par to jāizlemj katram pašam.

* Slavenās kalambola komandas "Rudā saule" triecējs apbrauc labākās burvju skolas, meklēdams jaunu mācekli. Iespējams tas ieradīsies arī Cūkkārpā, esiet gatavi, ja nu īstais esi tieši TŪ!

* Runā, ka skolas direktors prof. Skatācis meklē sev jaunus vietniekus, lai tiktu valā no liekiem pienākumiem. Drīzumā viņam būs septiņi vietnieki. Viens no tiem būšot pūķveidīgs zvīnrāpulis Torisils, kurš esot gudrāks par jebkuru cilvēku. Baumo, ka prof. Skatācim skolai nav laika sakarā ar kalnu trolli, ko viņš tur savā kabinetā, kurā vēl neviens cits, izņemot pašu direktoru, nav spēris savu kāju.

* Kāds sašutis skolēns uz avīzi atsūtījis sašutuma pilnu vēstuli, ka skolas direktors Gregors Blekvels Skatācis bērībā ir bijis nenormāls delveris un no skolas izmests jau ceturtajā mācību gadā par želejas ieburšanu uzraugam biksēs, skolas mikstūru kabinetu pārvēršot par zoodārzu, jokum lāsta izpildīšanu uz visiem skolas skolēniem (vēstulē bija pieminētas vēl daudz neticamākas lietas). Tāpēc šis anonīmais skolnieks uzskata, ka Skatācis šim amatam nav piemērots. Viņaprāt, direktoram jābūt ar vismaz pamatizglītību.

* Vislaunākās šimēneša baumas ir draudi, ka Cūkkārpā izdalījusies indīga gāze, kuras dēļ mirs visi spoki. Īsti nav skaidrs, kā var mirt mirušie.

* Nevienam nav īsti zināms, kāpēc profesors Larss nekad netika pieminējis savu māsu Karlu, bet kāds skolnieks vēstulē apgalvoja, ka zinot. Apmēram astoņpadsmit gadu vecumā Karla esot aizlaidusies no mājām ar Larsa ienaidnieku. Runājot ar profesori Karlu, gan izrādījās, ka tā nevar būt taisnība!

Baumu autori nezināmi.

DZEJA PIE SVIESTALUS GLĀZES.

Cūkkārpā tika paziņots dzejas konkurss. Jebkurš audzēknis varēja sūtīt savu pašcerēto vārsmu uz redakciju. To tika izdarījuši divi pirmziemnieki no Elšpūša torņa.

Noliecu galvu un pieskaros zemei -
Savai, dzimtajai, sentēvu zemei -
Un raudu.

Manī kāpj aukstums,
Aukstums par visiem.

Par sāpēm, par salauztām sirdīm,
Kuras guļ Dieva plaukstās.

Es mīlu, mīlu ik mirkli,
Kad esmu ar laimīgajiem,
Kad atstumju no krasta dzīves laivu.
Atstumju ar ciešanu irkli.

Ik mirkli es zinu,
Kādreiz vējš laužīs gan laivu, gan irkli,
Bet cerība paliek
Par mirkli...

Es atkal noliecu galvu, bet šoreiz pret Tevi...
Paldies, ka man cerību devi!

Aškara Džese - Elšpūtis.

Viss zaļais...

Zaļa zāle, zaļa sirds,
Man tik zaļa mana pirts.
Tik dīvaina tā zaļā tirpts,

Kas pakrūte man mirdz.

Tās zaļās rūtis mirdz un laistās.
Tāpat kā putni, lopi slaistās,
Man pa kājām pārāk maisās,
Sīkie, zaļie tārpi, kas taisās,
Uz gulētiešanu...

Un tālumā ved savas gaitas,
Zaļās un baltās, pūkainās aitas.
Turpat kaut kur maisās sliktās maitas,
Vai tas viss mani pamanīja, vai tas?

Anerss Koslovs - Elšpūtis.

*Ar šiem dzejoļiem mēs no Jums atvadāmies līdz nākamajam gadam,
kad būsīm jaunā sastāvā, ar jaunām idejām un darbiniekiem! Lai
Jums vasara salda kā šokolode!*

Jūsu – Bubušu Kambara darbinieki.

